

Eva Granados: «L'independentisme s'hauria de posar d'acord sobre què espera del govern de Sánchez»

La portaveu del PSC al Parlament assegura que li "costa veure" que ERC i PDECat no donin suport als pressupostos generals de l'Estat i demana a Torra que sigui "responsable" per governar de forma "efectiva"



La portaveu del PSC al Parlament, Eva Granados, durant l'entrevista amb NacióDigital | Josep M Montaner

Acostuma a afirmar que prefereix la feina entre bambolines que el focus mediàtic, però Eva Granados (Barcelona, 1975) ha acabat sent, més enllà de Miquel Iceta, un rostre i una veu consolidada del PSC al Parlament. Com a portaveu, es mou com peix a l'aigua entre reglaments i els entrellats de la política parlamentària i la resta de grups li reconeixen tant la seva capacitat com la seva contundència negociadora, entrenada en anys de sindicalisme a la UGT. En aquesta entrevista amb **NacióDigital**, Granados analitza una arrencada d'any complexa amb el judici de l'1-O, la negociació de pressupostos, la precampanya electoral i la recent irrupció de Vox a Andalusia. Malgrat tot, prefereix definir el 2019 com "l'any de les oportunitats". Els socialistes hi tenen molt en joc. Per començar, la Moncloa.

- Arrenca un curs polític complex que estarà marcat per la negociació de pressupostos, el judici de l'1-O i les eleccions municipals i europees del maig. Com creu que ha de

gestionar políticament el PSC aquest escenari?

- El 2019 és l'any de la gran batalla, un any molt important. Hi ha les municipals, que ens permet un contacte més proper a la ciutadania i que són molt importants, però també ens estem jugant el model d'Europa a les europees. El que sembla complex prefereixo veure-ho com un any ple d'oportunitats perquè tenim un govern socialista a la Moncloa, tenim els pressupostos a sobre de la taula i l'oportunitat de girar full a dos anys negres com han estat el 2017 i el 2018. L'entrada de Pedro Sánchez a la Moncloa i aquestes vies possibles de diàleg i de sortida de l'atzucac català per a nosaltres és complex però a la vegada una oportunitat.

- No serà inevitable que el judici de l'1-O marqui l'agenda política i l'activitat parlamentària?

- La nostra previsió és que sí, perquè el Govern de Catalunya ho ha fiat tot al procés judicial. Entenem que és un error, perquè la política, el dia a dia i la gestió del país el que reclama és un govern efectiu. Un govern que només està fixat en un procés judicial, entenent la complexitat que té i la transcendència política que té, no és el que es mereixen el conjunt de ciutadans. Nosaltres entenem que el judici incideix políticament en el dia a dia, però el Govern hauria de ser prou responsable i pensar en els 7,5 milions de catalans. És a dir, més enllà del desenvolupament del judici, governar de forma efectiva.

- Des del PSC han denunciat reiteradament la "falta d'obra" de govern de l'executiu de Quim Torra. Què li sembla la llei òmnibus per recuperar lleis socials suspeses pel Tribunal Constitucional?

- És difícil exhibir obra de govern si no governes. Hi ha molta feina a fer i moltes oportunitats perdudes. Sobre la recuperació de lleis suspeses pel Tribunal Constitucional, nosaltres preferiríem que es fes a través de la negociació que s'està produint de manera efectiva entre consellers i ministres per a cadascuna de les lleis. Però si el Govern decideix tirar endavant aquesta llei òmnibus de forma respectuosa amb el que diu el Constitucional en les seves sentències, no és una mala notícia. La diferència entre el que es diu i el que es fa des del Govern continua sent molt gran, però al final importen els fets.



Eva Granados és diputada al Parlament des del 2010 Foto: Josep M Montaner

- Per tant, entenc que no s'hi oposaran tal com ho han plantejat.

- Si podem tenir les lleis que es van recórrer al Constitucional aplicades allà on es pot, és una bona notícia. També cal recordar que els recursos i la suspensió són de pocs articles de cadascuna de les lleis. Sobta que el Govern es capfiqui només en aquests pocs articles recorreguts i no hagi desenvolupat els que no ho estan. Això ve de la inacció. A la llei d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes, per exemple, hi ha molts articles que es podrien haver desenvolupat i el Govern no ha fet res. També en el cas de la llei d'emergència habitacional tota la part de pobresa energètica en cap cas ha estat qüestionada i el Govern ha fet zero sobre aquesta qüestió. Estem esperant que s'habilitin partides i es facin efectives pel bonus social. Ens tenen acostumats al postureig.

"Les energies en un Govern són finites i si dediques el 99% al procés és evident que no estàs cuidant-te del dia a dia dels catalans"

- A què atribueix la "inacció" que denuncia per part de l'executiu català?

- Tinc la sensació que els governs que hem tingut a Catalunya des del 2012, des de que es van fer les lleis òmnibus que Artur Mas va pactar amb Alicia Sánchez-Camacho i amb les quals van retallar moltes coses, no ha tornat a haver-hi cap llei reformista o desenvolupadora de cap llei substantiva a Catalunya. Les energies en un Govern són finites i si dediques el 99% al procés és

evident que no estàs cuidant-te del dia a dia dels catalans.

- Això és aplicable, segons vostè, a totes les conselleries?

- De moment, el que tenim és que el Govern ha entrat set projectes de llei, cap d'ells ha vist la llum i la immensa majoria són projectes que ja estaven als calaixos dels departaments. Per tant, l'activitat legislativa del Govern, d'impuls de lleis, tendeix a zero. L'única nova del tot és la llei vitivinícola, que és un sector molt important per a l'economia del nostre país però que no és cap reforma substantiva. La que tenim que es pot semblar més a una qüestió social podria ser la de l'Agència de Salut Pública, però l'únic que fan és revertir el que va pactar Convergència amb el PP.

- Una de les iniciatives que ha pres el Govern aquesta setmana és la de garantir la viabilitat econòmica dels expresidents de la Generalitat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170415/generalitat/garantira/necessitats/basiques/tots/expresidents>) . Què n'opina?

- L'hauré de veure. De l'explicació de la portaveu Artadi no sé veure si hi ha una reforma legislativa o no. No sé exactament de què està parlant, així que esperarem notícies o alguna publicació o proposta de reforma. És evident que tenim una llei d'expresidents i que aquests han de tenir un tracte institucional per la seva condició i que tot el que es faci en aquesta línia ens pot semblar bé, però desconexem la proposta del Govern.



Eva Granados, durant l'entrevista amb NacióDigital Foto: Josep M Montaner

- Grups com el del PSC van fer una petició de comissió d'investigació sobre el presumpte espionatge polític per part dels Mossos. Ara, però, la causa s'ha arxivat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170531/arxivada/causa/contra/mossos/cremar/docume>)

nts/despres/1-o) .

- És una bona notícia la interlocutòria del jutge perquè el que fa és esvaïr sospites i aclarir que no hi ha res del que s'havia dit que hi havia. Creiem en els nostres serveis públics i cossos de seguretat com hi hem cregut sempre. Aquesta comissió d'investigació que vam demanar i que se'ns va negar moltes vegades és una iniciativa col·lectiva. Partia de Ciutadans, però finalment la vam subscriure els comuns, el PP, Ciutadans i nosaltres. Ara el que toca és que els diferents grups parlamentaris parlem i decidim què hem de fer.

"Quan parles amb ministeris i conselleries, les referències constants a trobades i converses és molt habitual"

- Com definiria la relació que mantenen en aquests moments el Govern de la Generalitat i el de Pedro Sánchez?

- Crec que és com a dos nivells. El Govern és presoner d'un relat i d'una campanya electoral molt tronada i se li fa difícil establir una relació normal de col·laboració que hi ha d'haver entre un govern autonòmic i el govern de l'Estat. S'ha produït un desbloqueig de la comissió bilateral i de les relacions de totes les conselleries i els ministres. Quan parles amb ministeris i conselleries les referències constants a trobades i converses és molt habitual. S'està produint un procés de normalització que hauria de ser l'habitual, el que passa és que venim d'una època en què hi havia un govern del PP que no volia saber res de Catalunya i un Govern de la Generalitat que va decidir fer de la confrontació amb el govern de l'Estat el *leitmotiv* per guanyar eleccions. Crec que el desglaç amb Pedro Sánchez a la Moncloa i el restabliment de les relacions ho hem vist amb resultats concrets, com ara l'acord del vicepresident Aragonès amb la ministra Montero per desbloquejar partides pressupostàries, la sortida del FLA o la retirada de recursos d'inconstitucionalitat. La declaració que es va fer a Pedralbes també és una bona notícia. Hi ha un reconeixement i una canalització del conflicte polític a través del diàleg i la seguretat jurídica.

- Hi ha més negociació entre governs del que s'exhibeix públicament?

- Es poden constatar els acords als quals s'estan arribant i les explicacions que donen uns i altres. Recordo que el mateix dia que el Govern de Torra estava al Palau de la Generalitat per la presentació del Consell de la República, la ministra Batet i el conseller Maragall feien efectiva la retirada dels recursos. Prefereixo quedar-me amb les relacions institucionals entre dos governs que estan intentant arribar a una situació de confiança mútua i que estan intentant desbloquejar temes que són importants per al conjunt de la ciutadania que no pas amb el tema simbòlic i d'usurpació de funcions que volen vendre del Consell de la República.

"La consellera Borràs, que podria ser de la part de JxCat més propera a les tesis de Puigdemont, té una bona relació amb el ministre de Cultura i estan avançant en molts temes"

- Hi ha una millor interlocució amb una part del Govern que amb una altra?

- No tinc aquesta sensació, depèn molt de la matèria que es tracta i de la capacitat que tenen d'arribar a acords uns i altres. La consellera Borràs, per exemple, que podria ser de la part de Junts per Catalunya més propera a les tesis de Puigdemont, té una bona relació amb el ministre de Cultura i estan avançant en molts temes. Ella mateixa ens ho ha explicat.

- El PSC intenta exercir un paper d'anar aplanant el terreny entre els dos governs.

- A nosaltres ens interessa que el Govern arribi a acords amb el govern de l'Estat. De fet, nosaltres hem treballat perquè els pressupostos que s'han de presentar en pocs dies siguin bons per a Catalunya, perquè és el nostre Govern i són els nostres interessos. Si una cosa defensa el PSC són els interessos de tots els catalans. Així que a mi m'interessa molt que els centres especials de treball tinguin els diners per pagar el salari mínim interprofessional, i segur que el conseller Chakir El Homrani i jo ens podem posar d'acord per anar a reclamar a la ministra Valerio tot el que necessitem.

"L'independentisme està en una cruïlla, té un dilema i ha de decidir si vol continuar fent una política només per als dos milions de catalans que donen suport a aquest procés o bé volen governar per a tota Catalunya"

- Creu que l'independentisme acabarà donant suport als pressupostos generals de l'Estat?

- L'independentisme està en una cruïlla, té un dilema i ha de decidir si vol continuar fent una política només per als dos milions de catalans que donen suport a aquest procés o bé volen governar per a tota Catalunya. Em costa veure com poden explicar al conjunt de la ciutadania, que és a qui es deuen, que no acceptin que puguin venir diners per a la dependència, per a l'educació, per a la sanitat o per als Mossos. Ens interessa a tots. Per tant, el president Torra i els diputats d'ERC i del PDECat que estan al Congrés haurien de pensar en el bé comú i l'interès general de Catalunya. Em costa veure que no donin suport als pressupostos. I tornem un altre cop: si el 99% de les energies d'aquestes persones es concentren només en el procés independentista, no estaran vetllant pel que els han escollit.



Els socialistes demanen a Torra que convenci Cs perquè participin de la cimera Foto: Josep M Montaner

- Pel que sabem fins ara, Sánchez buscarà el suport d'ERC i del PDECat als pressupostos oferint una inversió que vostès ja han dit que serà "justa" i que buscarà aproximar-se al nivell que fixa la disposició addicional tercera de l'Estatut (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170532/sanchez/oferira/catalunya/nivell/inversio/disposicio/addicional/tercera/estatut?rlc=p1>) . Però els independentistes continuen demanant a Sánchez que faci una proposta per resoldre el conflicte polític de fons. No s'està quedant curt amb la seva oferta tenint present el context d'excepcionalitat?

- El tema de la disposició addicional tercera el veurem divendres quan s'aprovin els pressupostos. Nosaltres hem parlat d'un tracte just, el que ens pertocaria. Una altra qüestió són els pressupostos, de quins recursos hi ha d'haver per fer determinades polítiques. I és aquí on s'han de produir els gestos i la negociació. L'entrada al Congrés dels pressupostos ha de propiciar una negociació pressupostària i, per tant, el grup d'ERC i del PDECat hauran de negociar amb el PSOE per veure quines partides volen. És el que ha fet el PNB en les darreres ocasions i no els ha anat gens malament posar en valor els seus vots. Demanen gestos al govern espanyol per seure a negociar els pressupostos, però ens hauran d'explicar què volen i haurem de fer la suma de tot el que estan dient, que és molt dispers o contradictori entre els mateixos independentistes. Potser haurien de posar-se d'acord entre ells sobre què esperen del govern de Sánchez. Pel que fa a la resolució del conflicte polític, el president del govern espanyol ha dit llei i diàleg. Diàleg Catalunya endins i propostes en el marc de l'autogovern.

- L'independentisme demana un referèndum sobre l'autodeterminació, que sostenen que és la proposta majoritària per resoldre el conflicte.

- Ens estariem fent trampes al solitari si el Govern pretén pactar amb el govern d'Espanya temes que no són majoritaris a Catalunya de manera qualificada. Si el nostre Estatut està parlant sempre de dos terços per tenir majories qualificades per remoure o fer canvis institucionals, el que no és

de rebut, perquè el Govern no fa més que perdre votacions a l'hemicicle, és que amb una minoria vulguin proposar canvis institucionals que no són majoritaris a Catalunya.

"Ens estaríem fent trampes al solitari si el Govern pretén pactar amb el govern d'Espanya temes que no són majoritaris a Catalunya de manera qualificada"

- Els socialistes han insistit en què primer hi ha d'haver aquest consens entre catalans per resoldre el conflicte polític. Confien en la utilitat de la cimera convocada per Torra que es reunirà per segona vegada al febrer tenint en compte que Ciutadans, PP i CUP es neguen a participar-hi?

- L'espai del diàleg és un mandat parlamentari del mes de juliol que deia que ens hem d'entendre. El lideratge és del president Torra i, per això, li demano que faci el possible per fer-hi seure a la taula l'1 de febrer a la líder de l'oposició i als presidents del subgrup del PP i de la CUP.

- Però més enllà de convidar-los, què més pot fer el president? No és també responsabilitats d'aquests grups?

- Potser parlar amb ells i saber per què no volen seure a la cimera. També la senyora Arrimadas haurà de decidir en algun moment si com a cap de l'oposició d'aquest país vol contribuir a la sortida del problema. Si fins fa un temps a Catalunya ens podíem dividir entre els que volíem la independència i els que no la volíem, potser ara la situació política es pot dividir entre els que volem trobar una solució o els que volen viure del problema. Arrimadas amb 36 diputats té una alta responsabilitat per mirar de trobar una solució a la situació catalana. És evident que la solució sortirà de Catalunya, però tots hem de tenir voluntat de diàleg. En aquests moments la CUP i el PP no la tenen, però és més important que Cs vulgui solucionar el problema, perquè si no semblarà que han nascut del conflicte i que volen viure i créixer en el conflicte, això tampoc va bé per a l'interès general del conjunt dels catalans. La cap de l'oposició està contribuint a la confrontació.



La portaveu del PSC, a la porta del seu despatx al Parlament de Catalunya Foto: Josep M Montaner

- Ha dit que el Govern vol acordar amb Sánchez qüestions com un referèndum d'autodeterminació que, per a vostès, no és majoritari. Vol dir això que no està d'acord amb què el rebuig a la situació de presó preventiva dels presos, els valors republicans enfront la monarquia i el referèndum per resoldre el conflicte són tres grans consensos a la societat catalana?

- Anem per parts. El terme "valors republicans" és l'eufemisme que es fa servir ara per parlar d'independència. Perquè jo em puc sentir molt representada en els valors republicans, però no em sento representada per aquests valors republicans que trenquen les normes i generen confrontació. La voluntat d'independència jo crec que no és majoritària. Pel que fa a l'alliberament dels presos, ja hem dit moltes vegades que creiem que la presó provisional és del tot desproporcionada, però si som republicans i creiem en els valors republicans, un dels primers és la divisió de poders i l'autonomia d'aquests poders.

- Però creu que aquest desig que els dirigents empresonats siguin alliberats és majoritari?

- No sé si hi ha un ampli consens, però tampoc sé si això ha de formar part d'una negociació política perquè queda fora de l'àmbit dels polítics. Malauradament està en l'àmbit judicial i crec que no hem de polititzar la justícia ni hem de judicialitzar la política. Això queda fora de negociació de consensos polítics per sortir del conflicte.

"Mentre tinguem un govern que amenaça amb aquesta desobediència o amb saltar-se les regles per reformar-les, és difícil arribar a algun acord"

- I pel que fa al referèndum?

- Sobre el tema del referèndum, de vegades en diuen dret a decidir, de vegades dret a l'autodeterminació. A mi si em preguntes si vull decidir el meu futur jo diré que sí. Si em parles del dret a l'autodeterminació et diré que no. Per tant, jo crec que és molt relatiu i no és una bona estratègia fixar en quèstos termes l'agenda per sortir d'aquesta situació. Les lleis no són inamovibles, però són necessàries per transitar cap a un altre estadi. Es poden reformar, però no es poden desobeir. Mentre tinguem un govern que amenaça amb aquesta desobediència o amb saltar-se les regles per reformar-les, és difícil arribar a algun acord. Nosaltres sabem quina és la nostra estació d'arribada, però ho fem des de la humilitat de saber que és la nostra opció i que tenim 17 diputats. Per tant, el que fem és anar a la taula del diàleg amb propostes prèvies per intentar trobar el mínim comú denominador. Això és fer política i, si una cosa hem constatat en els darrers anys, és el seu fracàs. No hem estat capaços com a polítics de resoldre els problemes a través dels canals dels quals nosaltres mateixos ens hem dotat. El que seria més assenyat després del mal que ens hem fet i que hem fet al conjunt de la societat és intentar canalitzar aquest conflicte a través de les regles del joc.

-El PSC ha defensat aquest estat federal que vol per a Espanya, però no ha faltat pedagogia dins del propi PSOE sobre aquest projecte?

- Els projectes col·lectius parlen pels acords que fan. Nosaltres ens basem en l'acord de Granada, que va subscriure tot el PSOE i el PSC, i la Declaració de Barcelona, que va subscriure el PSC amb el PSOE. Aquest és el nostre full de ruta i el nostre trànsit cap a l'Espanya federal. Pedro Sánchez va optar en unes primàries molt discutides amb la idea de l'Espanya plurinacional i federal i els militants del PSOE li van donar un sí rotund. Ens trobem molt legitimats en aquesta trajectòria. Si una cosa ha quedat clara és que tota la riquesa que ens ha donat la Constitució en 40 anys cal reformar-la i actualitzar-la amb una lògica més federalitzant. En això tot el PSOE hi està d'acord. Altra cosa és la conjuntura del moment i el titular que es pugui generar en cada moment.

Hi ha barons que periòdicament fan declaracions altisonants i de vegades properes al que demanen Cs i PP, com ara un nou 155 o la il·legalització de partits independentistes. A què atribueix aquestes afirmacions de barons com García-Page o Lambán?

- Hem de tenir en compte que hi ha una part del Govern que ha parlat molt malament d'Espanya i que això no beneficia ni al conjunt dels catalans ni a la resta de l'Estat, que ens poden veure com a antipàtics quan no ho som en absolut. Aquesta ha estat una estratègia del tot fracassada. En canvi, l'aposta per calmar i tranquil·litzar-nos tots que té Sánchez és encertada i el que necessitem.



Granados avala l'estratègia de Sánchez d'intentar calmar els barons del PSOE Foto: Josep M Montaner

- Hi ha certa distorsió també en com perceben a l'Estat què ha passat i què passa realment a Catalunya?

- No vull parlar dels mitjans de comunicació, però l'opinió publicada respon també a interessos o ganes de veure el país d'una manera o una altra. Aquí han trencat la legalitat, han dit que Espanya ens roba, s'han dit paraules molt gruixudes i el nacionalisme espanyol ha estat i ara hi és més que mai. La pujada de Vox i la radicalització del PP és una reacció que tenim en aquests moments a Espanya. Ens tocarà fer pedagogia. La pluralitat d'Espanya passa perquè continuem fent pedagogia, que és la que ens dona la força com a país.

"Quan es desperten els instints i parlem de com ens sentim i no de qui som i a què tenim dret es desperten nacionalismes de tot signe"

- L'ascens de l'extrema dreta respon a diversos factors, però creu que el fet que a l'Estat s'hagi comprat el relat que a Catalunya hi ha hagut una rebel·lió ha ajudat a desacomplexar-la i fer-la créixer?

- El debat identitari és perillós en tots els casos. Si una cosa ens ha de cohesionar és el concepte de ciutadania. Totes les democràcies desenvolupades i madures el que fan és posar en valor el concepte de drets i ciutadania. En el moment en què a Catalunya i Espanya s'abandona aquesta lògica ciutadana, dels drets, la igualtat i la diversitat i passem a parlar de com se sent cadascú,

surten els dimonis. Ho estem veient amb Trump i a nivell europeu i tenim el nostre cas particular amb Vox. Crec que és una mala notícia per a tots i que farem bé de deixar tanta poesia i passar a la prosa. Quan es desperten els instints i parlem de com ens sentim i no de qui som i a què tenim dret es desperten nacionalismes de tot signe. Dir que hi ha nacionalisme català i no veure que hi ha també ultranacionalisme espanyol és un altre error.

- L'extrema dreta no creix també per la incapacitat d'articular una resposta des dels partits tradicionals i des de l'esquerra a qüestions com la immigració o la resolució del conflicte amb Catalunya?

- La legitimitat de les institucions hi és si les institucions són al cap i al cor de la ciutadania. Quan la ciutadania percep que les institucions no estan donant resposta a la globalització econòmica, als problemes de diversitat, al terrorisme o a la crisi de sostenibilitat del planeta és quan l'extrema dreta actua. Agafa la part identitària, però hi ha desafeccions que poden venir per altres bandes que el que fan és fer créixer els extrems, els populismes i l'extrema dreta. Tan important és fer que l'extrema dreta no sigui decisiva com ho serà ara a Andalusia com pensar en les causes del creixement d'aquesta gent. Aquí no hi ha només què fem tàcticament en lògica institucional, sinó quina resposta donem als partits polítics i al conjunt de la ciutadania. Tots estem interpellats per intentar solucionar les causes d'aquest ascens.

- Què en pensa l'actitud del PP i Ciutadans de permetre el primer govern apuntalat per l'extrema dreta que hi ha a l'Estat en 40 anys (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170561/pp/entrega/vox/governar/andalusia>) ?

- No esperava moltes coses del PP. De Ciutadans, unes quantes coses més sí que les esperava. És evident que el que ha passat a Andalusia marca un abans i un després en la lògica institucional del nostre país. Haver fet que un partit d'ultradreta i ultranacionalista tingui a les mans l'aprovació de totes i cadascuna de les votacions que es produeixen a l'assemblea andalusa és una molt mala notícia. Algú que diu que és constitucionalista però que es carrega l'article dos de la Constitució que reconeix l'autonomia és el més anticonstitucional que ens puguem tirar a la cara. Algú que rebenta el sistema de valors com la igualtat entre home i dona és el més reaccionari que hi ha. A Andalusia tenim una coalició reaccionària.



La portaveu del PSC lamenta que PP i Cs governin gràcies a Vox a Andalusia Foto: Josep M Montaner

- Creu que és l'avantsala d'altres acords que vindran a partir de les municipals i autonòmiques del maig?

- És el que ha dit el senyor Casado. I qui no ha mirat bé les conseqüències és Ciutadans. Per molt que s'amagui, hem vist un acord entre PP i Vox del qual se'n beneficia Ciutadans. Tothom sap que estava en aquella foto perquè ocuparà conselleries. Espero i desitjo que la mobilització que s'està fent en termes de gènere i que anirà fins al 8-M suposi una presa de consciència de la ciutadania que a les eleccions es va quedar a casa i que té clar que no hem de fer ni un pas enrere davant d'aquesta majoria de dretes. És la pitjor solució que podia haver-hi en una situació de conflicte i atzucac a Espanya.

"Algú que rebenta el sistema de valors com la igualtat entre home i dona és el més reaccionari que hi ha. A Andalusia tenim una coalició reaccionària"

- Es parla menys de l'altra derivada, que és que el PSOE deixa de governar Andalusia. Quin impacte té haver perdut un bastió que és clau per revalidar la Moncloa?

- Estic convençuda que quan hi hagi eleccions generals el PSOE serà la primera força a Andalusia. Aquí a Catalunya el CIS ens dona com a segona força. Quan als espanyols se'ls hi preguntí quin govern volen per al conjunt d'Espanya, veient com la dreta posa en qüestió temes com l'avortament o com el sistema autonòmic, el conjunt de la ciutadania Espanya voldrà un govern de progrés.

- **Dolors Bassa va dir dimarts en una entrevista a RAC 1 que li sabia greu que vostè, que va compartir anys de feina a la UGT amb ella, no l'hagués anat a visitar ni li hagués escrit cap carta. Què li respon?**

- No vull comentar la relació que tinc amb la Dolors. No m'agrada que estigui a la presó i crec que haurien d'estar tots lliures, però no comentaré la relació personal que tinc amb ella.

- **Si l'aritmètica ho facilita, després de les eleccions municipals el PSC hauria d'intentar un aliança amb els comuns a Barcelona després que Colau hagi trencat el pacte de govern d'aquest mandat?**

- Les eleccions a Barcelona estan molt obertes, queda molt de temps pel mes de maig i haurem de veure les propostes que es presenten. El PSC sempre vol governs de progrés. Colau ens haurà d'explicar si ara ens voldria després d'haver-nos fet fora per un tema totalment aliè a la lògica municipal. Encara hi ha molt de partit.



Eva Granados, als passadissos dels despatxos dels socialistes al Parlament Foto: Josep M Montaner